ECLI:LV:AT:2025:1021.A420158024.8.L

Lieta Nr. A420158024, SKA-775/2025

Administratīvo lietu departaments

Latvijas Republikas Senāts

RĪCĪBAS SĒDES LĒMUMS

Rīgā 2025.gada 21.oktobrī

[1] Pieteicējs /Persona A/ ir iesniedzis kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2025.gada 10.jūnija spriedumu, ar kuru noraidīts pieteicēja pieteikums par Jūrmalas valstspilsētas pašvaldības 2024.gada 18.aprīļa lēmuma Nr. 1.1-39/24N-1653 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) atzīšanu par prettiesisku.

Ar pārsūdzēto lēmumu pieteicējam noteikts pienākums iesniegt Jūrmalas būvvaldē paziņojumu par būvniecību – divu palīgēku novietošanu viņam piederošajā nekustamajā īpašumā.

Tiesa spriedumā atzina, ka strīdus objekti atzīstami par būvēm, jo tie pēc savām fiziskajām īpašībām atbilst normatīvajos aktos izvirzītajām prasībām un faktiski tiek izmantoti palīgēkām (būvēm) raksturīgajām funkcijām, proti, sadzīves priekšmetu uzglabāšanai. Arī strīdus objektu augstums atbilst Būvniecības likuma 11.panta otrās daļas 1.punktā paredzētajām būvi klasificējošām pazīmēm. Tāpat no lietā konstatēto apstākļu un pierādījumu kopuma tiesa secināja, ka strīdus objektiem nav sezonāls raksturs. Līdz ar to pārsūdzētais lēmums ir tiesisks un pamatots.

[2] Senāta kompetencē ir pārbaudīt, vai zemākas instances tiesa lietas izskatīšanā ievērojusi procesuālo un materiālo tiesību normas. Attiecīgi Administratīvā procesa likuma 328.panta pirmās daļas 6.punkts noteic, ka kasācijas sūdzībā jānorāda, kādu materiālo vai procesuālo tiesību normu tiesa pārkāpusi, un pamatojumu, kā izpaužas šis pārkāpums.

Izvērtējusi kasācijas sūdzību, senatoru kolēģija atzīst, ka tā neatbilst minētajām prasībām.

[3] Tiesa spriedumā ir novērtējusi faktiskos apstākļus un pierādījumus un pamatojusi secinājumu, kāpēc strīdus objekti atzīstami par būvēm Būvniecības likuma 1.panta 3.punkta izpratnē. Proti, tiesa konstatējusi, ka strīdus objekti jau ilgstoši atrodas īpašumā bez pārvietošanas, tiem ir jumts un sienas, kā arī tie tiek izmantoti konkrētam mērķim – sadzīves priekšmetu uzglabāšanai. Tiesa atzina, ka arī strīdus objektu augstums atbilst Būvniecības likuma 11.panta otrās daļas 1.punktā noteiktajam.

Pretēji kasācijas sūdzībā norādītajam tiesa spriedumā nav ignorējusi pieteicēja iebildumus par to, ka strīdus objektiem ir sezonāls raksturs. Tiesa minēto ir vispusīgi izvērtējusi un secinājumus par to, ka objekti īpašumā atrodas jau ilgstoši, izdarījusi no lietā konstatēto apstākļu un pierādījumu kopuma, tostarp fotoattēliem un ortofotokartēm (*pārsūdzētā sprieduma 14.punkts*).

Kasācijas sūdzībā trūkst konkrēta pamatojuma, kā tieši ir izpaudusies Administratīvā procesa likuma 154.panta nepareiza piemērošana – pieteicēja norādītie iebildumi ir vērsti vienīgi uz pierādījumu pārvērtēšanu. Proti, pieteicējs tikai izteic savu viedokli par to, kādi secinājumi tiesai bija jāizdara no lietā esošajiem

pierādījumiem, tostarp fotoattēliem un ortofotokartēm. Tomēr apstāklis, ka pieteicējam ir atšķirīgs viedoklis par lietas apstākļu vērtējumu, nenozīmē, ka tiesa tos nav izvērtējusi pilnīgi un objektīvi un ka tiesas secinājumi par to, ka strīdus objekti ir būves, ir nepareizi. Tas vien, ka pieteicējs nav apmierināts ar viņam nelabvēlīgo lietas iznākumu, nenozīmē, ka spriedums ir nepareizs. Savukārt pārvērtēt lietas faktiskos apstākļus un pierādījumus pēc būtības atbilstoši Administratīvā procesa likuma 325.pantam nav kasācijas instances tiesas kompetencē.

[4] Nav pamatots kasācijas sūdzībā norādītais, ka strīdus objektu novietošanu īpašumā nevar atzīt par būvdarbiem to vienkāršās salikšanas un izjaukšanas dēļ. Pārsūdzētajā spriedumā šajā sakarā pamatoti vērsta uzmanība, ka tam, ka objektu ir iespējams pārvietot, pašam par sevi nav izšķirošas nozīmes, lai attiecīgu objektu atzītu (vai neatzītu) par būvi. Pamatu iebūvēšana nav būvniecības procesa neatņemama sastāvdaļa (*Senāta 2016.gada 12.decembra sprieduma lietā Nr. SKA-354/2016,A420339712, 14.punkts*).

[5] Apkopojot minēto, pieteicēja kasācijas sūdzība neatbilst prasībām, līdz ar to kasācijas tiesvedības ierosināšana atsakāma, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 338.^{1}panta pirmo daļu.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 338.panta otro daļu un 338.^{1}panta pirmo daļu, senatoru kolēģija

nolēma

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību sakarā ar /Persona A/ kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2025.gada 10.jūnija spriedumu.

Lēmums nav pārsūdzams.

Senators E. Darapoļskis Senatore I. Meldere Senatore R. Vīduša